

DZIENNIK KIJOWSKI

Wychodzi codziennie o godzinie 6-ej rano z wyjątkiem dni poświęconych.
Numer pojedynczy kosztuje 5 kop.
Adres Redakcyi i Administracyi: ulica Wasilczykowska (Proreznia)
Nr. 9, (róg Puszkinijskiej).—Tel. 1672.
Adres drukarni: ul. Wasilczykowska (Proreznia) Nr 9, róg Pu-
szkińskiej. Telefon 1672.
Rękopisów nadsyłanych do redakcyi nie zwraca się.

Prenumerata z odnośnieniem do domu i z przesyłką pocztową
wynosi: rocznie 8 rub., półrocznie 4.50, kwartalnie 2.50, miesięcznie
85 kop. — Prenumerata zagraniczna: rocznie 14 rubli, półrocznie 7,
kwartalnie 4 ruble. Za zmianę adresu dopłaca się 30 kop.
Za dodatkową opłatą 10 kop. miesięcz. prenumeratę „Dziennika”
otrzymują tygod. dodat. ilustrow. „Naród” i dwutygod. dodat. rolniczy.
Prenumerata przyjmuje się od d. 1-go każdego miesiąca.

Jednorazowe inseraty oblicza się przed tekstem po 40 k., za 1-szy
raz, i 20 k., za każdy nast. raz; za tekstem po 20 k. za pierwszy raz, k 10.
za każdy nast. raz od wiersza miarą garmont. Prenumeratę, ogłoszenia
przyjmuje Redakcyja i p. St. Orłowski, Kijów, ul. Luteranańska Nr. 6. Tel. 914.
w Paryżu wyłącznie p. W. Raczkowski, 14 Cité de Trevis; w Warszawie
Dom Handlowy L. i E. Metzl & S-ka, Krak.-Przed. 53 i Biuro Ungra, Wierzbowa
8. W Żytomierzu p. K. Lenczewski ul. W.-Berdyczowska d. p. Swiderskiej.

„Drukarnia Polska“

Kijów, Proreznia № 9. ☐ ☐ ☐ Telefonu № 1672.

WYKONYWA:

- BILETY WIZYTOWE, o o
- ZAPROSZENIA ŚLUBNE, o o
- BLANKIETY FIRMOWE, o o
- KOPERTY, o o
- ZAWIADO-
MIENIA ŻAŁOBNE, o o
- OKÓLNIKI HANDLOWE,
KATALOGI, o o
- CENNIKI, o o
- KWITARYUSZE, TABELA,
AFISZE, o o
- BROSZURY, o o
- DZIEŁA, o o
- I. T. P., o o
- o o o o o o o o o o

Zawiadamiamy, iż

„DRUKARNIA POLSKA“

zaopatrzona w najnowszej kon-
strukcyi maszyny i najnowsze
czcionki przyjmuje wszelkie ro-
boty w zakres sztuki drukarskiej
wchodzące.
Robota wykwinna. — Ceny niskie.

REMIZA

Marcina Ruszkowskiego

Bulwano-Kudrawska Nr 16. Telefonu 1058.
Wynajmuje karety, powozy i powożki, miesięcznie i dziennie, na space-
ry, bale, śluby i pogrzeby. Na żądanie angielskie zaprzęgi. R529

TEATR MIEJSKI. Opera rosyjska, pod dyr. M. M. Borodaja.
We wtorek, 12-go września, op.: „Halka”, muz. Moniuszki, uczest. pp.: Kowa-
lenko i Okuniewa; pp.: Griniew, Disnienko, Kowalewski, Oreszkiewicz, Pawłow-
ski i Teplów, pocz. o godz. 7 i pół wiecz. Nast. op. w piątek, d. 15-go wrze-
śnia, „Dama Pikowa”, muz. Czajkowskiego; w sobotę, d. 16-go września, op.
„Mignon” Thom’a; w niedzielę, d. 17-go września, op. „Dubrowski”, muz. Na-
wratnika; w poniedziałek, d. 18-go września, op.: „Traviatta”, muz. Verdiego.

„OLIMPE“

dyrekcya I. M. Chrzanowskiego.
We wtorek, dnia 12 września
debiut znakomitego francuskiego duetu pp. **Labrador-Negrel.**
Pp.: Gass i Marietta, Ludwikowski, Tamara Gruzinskaja i 40 innych
ciekawych numerów.
ANONS! Dnia 15-go września kilka gościnnych występów 1-szy raz
w Kijowie znakomitych
JAPONCZYKÓW
i 8-miu nowozaangażowanych artystów.
Zarządzający: A. J. Aleksandrow.

„Château des fleurs“

Dyrekcya G. K. KONSTANTINOWA.
Dziś i codziennie. Grand Concert Monstre.
Występy: M-lle Silwja Cospi, Irena Fort. Uczestniczą:
znane **Siostry Florans**, znana **M. A. Lenska**,
polski humorysta **B. Bronowski**, M-lle Redrigies,
Klezon, Barington, Siostry Lolali Les Boystons, Bol-
stream, Les Gralmans, Trupa Oman i wielu innych.
A880
Reżyser B. Sawicki.

D Z I Ś

w Restauracyi Hotelu

„CONTINENTAL“

Debiut znanego artysty-skrzypka **JEANA GOULESKO** z rumuńską orkiestrą.
Otwarcie zimowego sezonu d. 14-go września.
924—A—r Z uszanowaniem **W. N. Zakrzewski.**

BIELIZNA

z cienkiego płótna, roboty bez zarzutu, naj-
lepszego gatunku, gotowa i na obałunek; Ko-
szule do fraków, Kołnierzyki, Mankiety, Pończo-
chy, Skarpetki, Kaftaniki, Kapelusze, Pledy, Pla-
szcze nieprzemakalne, Obuwie amerykańskie i
rzeszy podróże poleca 918A—3—1
L. Rottermund, Mikołajewska Nr 1, róg Kreszczatka.

Od dnia 1-go października otwarte zostaną w Warszawie, ul. Chmielna Nr 11
m. 2, **Kursy pedagogiczne dla kobiet** pod kierunkiem **Jana Milkowskiego**. Zapisy
i informacye codziennie od godziny 10-ej rano do 1-ej po południu. Uwaga:
Kurs trwa 3 lata. Na pierwszym kursie wykładane są przedmioty: Matematy-
ka, Biologia, Geologia, (Kosmogonia), Chemia, Fizjologia i Hygiena. Psycho-
logia z logiką. Polski język (literatura), Rosyjski język (literatura współczesna),
Francuski, Niemiecki i Rysunki. Od 2-go kursu zaczyna się podział na wy-
działy: a) Języka polskiego i literatury, b) Języka niemieckiego i literatury,
c) Języka francuskiego i literatury, d) Matematyczny i e) Przyrodniczy.
Program wysyła się bezpłatnie. 916—8—1

SZKOŁA MUZYCZNA

M. Żukowskiego

Lipki, ul. Aleksandrowska 47.
Podania o przyjęcie przyjmują się codziennie od godz. 12 do 6
oprócz dni świątecznych. Wpis: w klasach fortepianu 150, 120, 100 rb. ro-
cznie; w klasie śpiewu 120 rb., w kl. skrzypiec 100 rb., w kl. wiolonczeli
60 rb. Płaci się z góry za półrocze. Nauczyciele fortepianu — pp.: **Tutkowski**,
Kaniewcow i **Grudziński**, panie **Paraszczenko** i **Djakowa**; skrzypiec — p. **Piaty-
horowicz**; śpiewu — pani **Santagano-Gorczakowa**; wiolonczeli — p. **Szebelik**;
teorya muz., instrumentacyja i historia muz. — pp. **Kaniewcow** i **Tutkowski**;
fortepian obowiązkowy — p. **Grudziński**. A818

TOWARZYSTWO A. J. ABRIKOSOWA i SYNÓW

W MOSKWIE.
Filia kijowska Kreszczatik Nr 27. Telefon Nr 1611.
Na dzień ŚŚ. Wiery, Nadzieży, Lubowji i Sofii (17 września)
otrzymano wielki wybór bombonierek, elegancich pudełek z imionami
do cukierków, pudełek z lalkami i zabawkami dla maleńkich solenizan-
tek, a także przyjmują się zamówienia na torty, lody, krem, galareta,
pouremasamis i inne ciasta. Codziennie świeże cukierki, torty, ciastka
i tiahuczki. Przybyły na sprzedaż różne gatunki pastyli i marmolady.
A915

P. K. ROŻKOW,

Kreszczatik Nr 40.
Powróciwszy z zagranicy, przy-
wiozłem osobiste najświeższe nowości, jako to: **ozdoby** do dam-
skich jesiennych i balowych tualet.
Codziennie otrzymuję najświeższe nowości sezonowe. A853

Normalna jadalnia

A750
przy szkole domowego gospodarstwa.
Przyrządzanie obiadów higienicznych jarskich (wegetaryjskich) i według pre-
cisów lekarskich. Otwarta od g. 1 do g. 6 w. W. Włodzimierska Nr 49 naprze-
ciw teatru.
Filia na Padolu: Borysoglebska Nr 8 od g. 12 do g. 6 wieczorem.

Lecznica dentystyczna przyj. lekarze specjaliści, lecz., plomby, wyrw., zęb.
bez bólu, zęby sztuczne; place wed. taksy, porad. i lecz.
30 kop., zęb. sztuczne od 1 r. Kreszczatik 27, tel. 1642, przyj. od 9 rano do 9 wiecz.

Koledzy, mający zamiar wstąpić

na którykolwiek z wydziałów lwowskie-
go uniwersytetu, lub politechniki, ze-
chęć zgłosić się po informacye do
„Czytelnicy akademickiej”,
stowarzyszenia polskiej młodzieży aka-
demickiej we Lwowie, pasaż Mikoła-
sza. R645

Gimnazjum S. W. Ignatjewej

Zeńska
z pensjonatem
(na prawach rządowych).
Podania przyjm. do klas: wstępnej, I,
II, III, IV i V codziennie od g. 11—2.
Egzaminy od 21 Sierpnia.
Puszkinińska 32. A703

PRYWATNA LECZNICA

Dr. I. Sznarbachowskiego

Chorób ucha, gardła, nosa i chirurg.
Kościełna 12. Telef. 1603.
Godziny przyj. od 3—5.
A232-25-25

SZKOŁA MALARSTWA

Akademika W. GALIMSKIEGO.

Przyjęcie nowowstępujących w każdym
czasie. Lwowska 14. A914

Męski Zakład Naukowy

Progimnazjum
A. A. POLAKOWA.
Zarządza skład profesorów i nauczy-
cieli. Zapisy codziennie do klasy przy-
gotowawczej i I—IV.
Mar.-Błagowieszczeńska Nr 112, od 10 do
2-ej godz. A921

S. Hiszpański

szewc
w Kijowie — Kreszczatik 17,
w Warszawie — Erywańska 16.
Obuwie męskie, dam-
skie i dziecięce. Spe-
cjalność: obuwie
sportowe. Firma
istnieje od 1838 r.
A811

Bad-Nauheim

willa Wanda

Dom polski. Z powodu pięknej po-
gody sezon kąpielowy przedłużony na
wrzesień i październik. Właścicielka
Helena Szczepanowska.
R539

8 — 20,000 rb. na 10% rocznie,
potrzebne na 2-gi
numer hipoteki dla spłaty starego
długu i dalszej budowy. Pieniądze
mogą być wnoszone ratami, w miarę
postępowania robót. Gwarancja zu-
pełna. Pośrednictwo bezwarunkowo
wykluczone. Oferty listownie: Kijów,
Peczersk, okaz. 10-rubliówki Nr 377,193.
R612

świątę wzięto za narzędzie do osiągnię-
cia największych zysków z poddanych,
polska Oświata zawsze miała na celu
tylko rozwój zdolności moralnych i u-
mysłowych wśród swego społeczeństwa,
bez żadnych celów ubocznych. W ka-
żdym społeczeństwie, prawidłowo zo-
rganizowanym (polskie do rządu takich
zaliczonym być jeszcze nie może) głów-
nym celem istnienia narodowego jest
zachowanie kulturalnej pracy poprzed-
nich pokoleń i oddanie jej pokoleniom
następnym. Wobec tego w normalnych
społeczeństwach istnieją dwa prądy pracy
narodowej. Jeden ma na celu zachowanie
wielkiego dorobku narodowej kultury,
drugi dorzuca do skarbcza kultury na-
rodowej nowe zdobycze z dziedziny i-
dealów społecznych. W polityce istnieje
je podział pracy na dwa kierunki, które
dopełniają się wzajemnie. Stronni-
ctwa narodowe spełniają pierwszą mi-
sję—postępowe drugą. Jednakże pra-
ca oświatowa nie może być pracą po-
lityczną w powyższem znaczeniu. Za-
daniem oświaty jest wychowanie naj-
lepiejszych i najlepszych pracow-
ników w obu dziedzinach, jednakowo
niezbędnych dla szczęścia narodu.
Członkowie-założyciele, — zakończył
mówca—z drobnego ziarnka wycho-
dali Oświatę. Pracą swą położyli pod-
walnię do przyszłej budowy. Stawimy
na tej podwalinie świecznik, na któ-
rym społeczeństwo roznieci światło.
Następnie na preza zgromadzenia je-
dnogłosnie został obrany p. Tomasz
Michałowski. Wybór ten powitano o-
klaskami. P. Michałowski zaczął od
odczytania listów i depesz kongra-
tulacyjnych, otrzymanych w dniu tym
ze wszystkich stron. Depesze te przy-
taczamy:

1) List od Zarządu głównego Towar-
zystwa Szkoły Ludowej w Krakowie.
„Walne zgromadzenie delegatów T.
S. L., odbyte w Przemyślu w d. 8 i 9
września r. b., uznając powstanie pol-
skiej Macierzy Szkolnej w Warszawie
i Towarzystwa „Oświata” w Kijowie za
najdonioslejszą zdobycz narodową do-
by obecnej, w uroczystej chwili otwar-
cia Zgromadzenia przesyła obu organi-
zacyom wyrazy bratniego pozdrowie-
nia i wyraża życzenia wzajemnej re-
prezentacji na dorocznych walnych
zgromadzeniach Towarzystw oświato-
wych polskich. Zarząd główny T. S. L.
na zaszczyt uchwałę powyższą prze-
śleść szanownemu Zarządowi i składa
zarazem gorące życzenia jak najpomysł-
niejszego rozwoju Towarzystwu „O-
świata”.

Z poważaniem
Dr Ernest Bandrowski.
Sekretarz: A. Januszewski.

Depesze:
1. Imieniem Towarzystwa Szkół
Ludowych jego Zarząd główny z ra-
dością wita powstanie „Oświaty” i
gorące składa życzenia najpomysł-
niejszego rozwoju.
Prezes: Bandrowski.
Sekretarz: Januszewski.
2. Towarzystwo Oświaty Ludowej za-
syła życzenia najpomysłniejszych skut-
ków pracy w imieniu T-wa O. L. w
Galicyi Zachodniej.
Dr Franciszek Tomaszewski,
przewodniczący. Lwów.
3. Walnemu zgromadzeniu polskiego
T-wa Oświaty serdeczne „Szczęść
Boże!” przesyłamy.
Warszawski Uniwersytet Ludowy.

4. Polska Macierz Szkolna śle ser-
deczne pozdrowienia i życzenia pomyśl-
nego rozwoju bratniej instytucji.
Zarząd Główny. Warszawa.
5. „Szczęść Boże” pracy, podjętej na
polu oświaty zasyła
Zakład Ossolińskich. Lwów.
6. Najlepsze życzenia dla nowego
posterunku Oświaty od Lwowskiego
Towarzystwa historycznego.
Wice-prezes: Kubala.
Sekretarz: Zakrzewski. Lwów.
7. Niech żyje wśród Was duch pol-
skich wieszczów Ukrainy.
Ksiądz Gralewski. Warszawa.
8. „Szczęść Boże” w pracy! Niech
Wasze dążenie wspaniałe roznieci
tłumiony płomień polskiej kultury.
W imieniu delegacyi Koła prefektów
Ks. Popławski. Warszawa.

9. Świt — to zapowiedź dnia. Oby
światło owo, pogodne i radosne było
zapowiedzią radosnego, cudownego
dnia światła, wiodącego do szczęścia
naszego i ludzkości. „Szczęść Boże.”
Polskie Towarzystwo Pedagogiczne
Małachowski, Jaworski. Lwów.
10. Pomyślnego rozwoju życzy
„Myśl Polska”. Warszawa.
11. „Szczęść Boże” pocziwnej pracy.
Macierz Polska. Warszawa.
12. Najgorętsze życzenia w niesieniu
oświaty wśród naszych braci dla do-
bra i chwały naszej Ojczyzny prze-
syła ksiądz Marceli Godlewski.
Warszawa.

Każdą depeszę zebrani witali entu-
zjastycznymi oklaskami. Zredagowa-
nie odpowiedzi dziękczynnej polecono
jednogłośnie Zarządowi „Oświaty”. Na-
stępnie prezes zaprosił do prezydium
hr. Włodzimierza Grocholskiego i p.
Lucjana Knollę, na sekretarzy pp.: Bie-
lowskiego i Zielińskiego.

Mowa prezesa.

Po odczytaniu gratulacyi, p. Micha-
łowski zwrócił się do zgromadzonych
z krótką przemową:

„Na wiele lat przed zatwierdzeniem
dzisiejszej ustawy „Oświaty”, w cza-
sach, gdy dbałość o najcenniejszy do-
bytek nasz cywilizacyjny, t. j. naszą
mowę — język, naszą ojczystą kulturę,
nie uchodziła bezkarnie; wśród warun-
ków, gdzie praca tego rodzaju nieomal
za wykrecozenie w miejscowych stosun-
kach uważaną była, znaleźli się ludzie
na naszym terenie, (z chlubą mam za-
szczyt o tem wspomnieć na tem zgro-
madzeniu) którzy nie bacząc na prze-
szkody, wpatrzeni w przyszłość, za-
grzani miłością dla skarbów rodzinnej
mowy, kładli w cichociśle, że tak po-
wiem, fundamenty pod budowę cało-
kształtu organicznego, którego zapo-
czatkowanie dziś święcimy. „Oświata”
jest nam dziś dozwolona, zatwierdzoną.
Niechże więc uczczone będą imiona
tych cichych pracowników, nieznanych
szerszym kołom naszego społeczeństwa,
których, niestety, śmierć wyniosła z
szeregów naszych. Proponuję i proszę
Szanowne Panie i Panów uczcić przez
powstanie pamięć odeszłych do lepszego
świata: p. Stanisława Dybowskiego,
oraz pp.: Jadwigi Brunakówny i matki
jej, Maksymowiczowej. (Wszystcy po-
wstają w milczeniu). A obecnie, po
oddaniu należytego hołdu pamięci tych,
których, niestety, straciłami, wspo-
mnijmy o tej postaci pełnej powagi, o
tym, dla którego żywym najgłębszy
szacunek, który od pierwszych zarani
tych szlachetnych usłuhował był zawsze
na stanowisku i nie odmawiał swego
poparcia, pielęgnując budzące się
życie. Jest nim pan Leonard Jankowski.
Proponuję Szanownym Paniom i Pa-
nom powołać Go przez oklaskamy do
godności honorowego członka polskie-
go T-wa „Oświata”.

Zgromadzenie, wśród grzmiących o-
klasków, jednogłośnie przyjęło wnio-
sek prezesa.

3. Następnie zabrał głos p. Joachim
Bartoszewicz.
„Celem naszym—zaczął mówca—jest
dostarczenie stawy duchowej tej zanie-
dbanej dotychczas rzeszy, łaknącej jej,
która stanowi rdzeń naszego społeczeń-
stwa i dawno już czeka na przysgarbie-
cie o do rodzimej kultury. Teraz
otrzymaliśmy się nowe łóżyka dla naszej
kultury — do której zdążać będziemy
przez oświatę; stoimy przed ogromem
pracy, wywołanym przez tyle wieków
zaniedbania, bezczynności. Lecz ogrom
jej nie powinien nas przerażać. Prze-
ciwnie, bodźcem nam być powinny
wiekowe nasze zaniedbania i gorączka
nas palić powinna z niecierpliwością,
aby zle naprawić. Dziś, za chwilę,
społeczeństwo nasze ma zdać egzamin
ze swej dojrzałości i energii. Do pracy
oświatowej ma się stawić w całość.
Wszystkie warstwy, klasy, partie i
odcienia powinny się złączyć we wspól-
nym wysiłku, który wtedy tylko może
być wielkim i skutecznym. Nie ma
być tutaj różnic, ani waśni, ani próż-
nych i śmiesznych konkurencji. A je-
śli w ten sposób na robotę oświatową
zapatrywać się będziemy, to ludzi nam
do pracy nie zabraknie. Ale dla naszej
sprawy potrzebne są oprócz ludzi, je-
szcze pieniądze, bez których wysiłki
nasze pozostałyby w dziedzinie dobrych
chęci.

„Na oświatę potrzebne będą wielkie
sumy i o tem społeczeństwo zgóry wie-
dzieć powinno. Krzywdą byłoby przy-
puszczać, żeby się ono uległo wielkiej
na oświatę ofiary. Ale chodzi o to,
żeby ta ofiara nie była dorywczą hoj-
nością, darem jakimś jednorazowym.
Musimy to ofiarność zorganizować, u-
stalić, i stworzyć rosnący z rokiem ka-
żdym, w miarę potrzeb, budżet własne-
go szkolnictwa. Nie przykładajmy do
tej sprawy miary budżetów prywa-
tnych, które mówią: według stawu
grobla. W budżecie publicznym po-
trzeby stanowią o wysokości wydatków
i na te wydatki dochody się zawsze
znależą muszą. A wtedy daniny na
oświatę, na wielkie maszyniarstwo, nie
będą dla jednostek ciężarem. Wtedy
tylko skutek naszej pracy może być
poważny i wielki, i z liczących po kraju
rozsianych szkół dość będzie ożywcze
prądy polskiej kultury”.

Po tej mowie, przyjętej oklaskami,
p. Bielawski odczytał protokół z osta-
tniego posiedzenia członków-założycieli.

4. Prezes, p. Michałowski, proponuje
obrać 8 członków Zarządu i 3 zastęp-
ców, oraz 3 członków komisji rewizy-
yjnej i 2 zastępców. Głosowanie od-
bywa się za pomocą kart wyborczych.
Po obliczeniu okazało się 174 karty.
Największą ilość głosów otrzymali
i stosownie do tego zostali obrani na
członków Zarządu pp.:

Józef Andrzejowski (170),
Tomasz Michałowski (162),
Antoni Bukowiński (161),
Joachim Bartoszewicz (157),
Karol Wilkowszewski (153),
Ks. Łuszczyk (149),
Pani Knollowa (131),
Władysław Łukasiewicz (127).

Na zastępców ich pp.: Witold Hanicki,
Bolesław Bielawski i Dionizy Cho-
jecki.

Do komisji rewizyjnej pp.:
Edward Wiliński (148),

Cypryan Krzyżanowski (148),
Tadeusz Puckowski (143).
Na zastępców dr Michał Pietkiewicz
i p. Stanisław Wolski.
5. Na wniosek członków-założycieli
postanowiono jednogłośnie obecną
sprawozdawczy liczyć do d. 31 gru-
dnia.
6. Na wniosek p. Michałowskiego,
poparty przez p. Knolla, po krótkiej
dyskusji, w której przyjęli udział pp.:
Łychowski, Bukowiński i Zieliński, po-
stanowiono:
„Wybranemu Zarządowi walne zgroma-
dzenie udziela najszerzej plenipo-
tencji, z prawem rozstrzygania kwe-
styi, określonych w § 32 ustawy; oprócz
tego poleca się zarządowi opracować
i przedłożyć na pierwszym walnym ze-
braniu, w r. 1907 dokładny projekt
instrukcji dla komisji rewizyjnej”.
7. W sprawie ułożenia preliminarza
budżetowego, ogólne zgromadzenie, po
krótkiej dyskusji, przyjmuje wniosek
p. Knolla, o brzmieniu następującem:
„Zarządowi budżetu nie określiamy
i dyrektyw nie udzielamy, natomiast
uprasza się zarząd o przedstawienie
projektu budżetu pierwszemu walnemu
zgromadzeniu w r. 1907, po dokładnem
zaznajomieniu się z terenem pracy”.
Później kwestye, oznaczone w po-
rządku zebrań, zostają wyczerpane.
Prezes proponuje złożyć podziękowanie
członkom-założycielom za ich pracę,
co też zostaje jednogłośnie wnie-
sieniem tego do protokołu. Następnie
zebranie składa podziękowanie p. E.
Wilińskiemu, który w ciągu 3-eh dni
zdążył zebrać 2,700 rb. Potem prezes
oznajmia p. L. Jankowskiego, o powo-
łaniu go przez akłamację do godności
członka honorowego. P. Jankowski
składa podziękowanie za zaszczyt, któ-
ry go spotkał. Przed zamknięciem ze-
brania zabierają jeszcze głos p. Waryń-
ski i p. Zalewski.
P. Waryński zwraca uwagę na to,
że ustawa musi dążyć do spopularyzo-
wania swych zadań w szerokiech ma-
sach i do ułatwienia wstępu wszy-
stkim, którzy tego życzyli. W tym celu
proponuje on obniżyć składkę czło-
nowska.
Zgromadzenie poleca zarządowi opar-
ować wniosek, mający na celu podob-
ne obniżenie.
P. Zalewski, za przykład Oświaty po-
daje społeczeństwo żydowskie. Oświata
tam gnieździ się w brudnych, wilgo-
tych chederach, pionierami jej są ni-
edni, wyichmanieni metamedowie. Mi-
mo to wśród Żydów niema analfabety,
zmu. Głównem zadaniem Oświaty po-
winno być zwalczanie analfabizmu
wszelkimi środkami. Nie we wspani-
alych gmachach, powinna się ona
mieścić, niema cę teraz mówić o nie-
ruchomościach, coś dla nas będzie
posiadać polskie chedery, a polska
kultura rozleje się szeroko i świetnie!
Huczne oklaski były odpowiedzią na
mowę.
Na tem zgromadzenie zostało zam-
knięte o godz. 6-ej.

Przegląd polityczny.

(Otwarcie parlamentu austriackiego. —
Walka Niemców przeciw rozszerzeniu
autonomii. — Dalsze odkrycia nadużyć
w niemieckim urzędzie kolonialnym. —
Spór Węgier i Chorwacyi o Fiume).

Pod złą wróżbą rozpoczęła swe prace
zebrana na ostatnią sesję austriacka
rada państwa. Wniosek Koła polskie-
go o rozszerzenie autonomii krajowej
nastęrczył stronnictwom niemieckim
wyborną sposobność do obalenia całej
reformy wyborczej, której mimo za-
pewnień, Niemcy w gruncie rzeczy oba-
wiają się. Całą swą sztukę dyploma-
tyczną wysilała Niemcy w tym kierunku,
żeby winę udaremnienia reformy
wyborczej zważyć na Polaków. Można
tu dopatrzyć się nieszczerości w krzy-
ku, podniesionym przez stronnictwa
niemieckie i zapytać: *qui trompe l'ou-
ci?* Przecież dla Niemców, ani dla ca-
łego parlamentu nie może być żadną
niespodzianką, że Koło polskie, zapo-
wiedziawszy raz w Izbie, że tylko pod
warunkiem prpzerzenia autonomii kra-
jowej, głosować będzie za reformą wy-
borczą przy najbliższej sposobności, ja-
ką się ku temu w komisji wyborczej
nadarzała, zamiar swój przeprowadzić
postanowiło. To też wniosek p. St.
Starzyńskiego, który tyle krwi napsuł
politykom „Neue fr. Pres.“, jest logi-
czną konsekwencją pierwotnego stano-
wiska przez Koło polskie zajętego. A
jeżeli Niemcy zamierzają z tego powo-
du obalić całą reformę wyborczą ze
wszystkimi jej czterema przymiotnikami,
to mogą to uczynić, niech tylko
nie twierdzą, że Koło polskie dla u-
daremnienia reformy wyborczej swój
wniosek o rozszerzenie autonomii kra-
jowej postawiło, bo Koło polskie z całą
otwartością już przy pierwszym czyta-
niu przedłożenia rządowego, jasno swe
stanowisko określiło i nie ma powodu
dla przypodobania się Niemcom swe-
go zasadniczego stanowiska zmie-
niać.
Rozszerzenie autonomii krajowej na-
leży do zasadniczych postulatów Koła
polskiego i stanowi dla Koła polskiego
warunek nieodzowny bez którego za
reformą wyborczą głosować nie będzie.
Dla Koła polskiego nadarza się teraz
wyborna sposobność urzeczywistnienia
antonomicznego programu w Austrii.
Koło polskie z tej sposobności korzy-
sta. To jest tak jasne, że tylko zupeł-
na naiwność polityczna, albo zła wola
może Koło polskiemu podesnąć inne
zamiary. Jeżeli Niemcy na ten waru-
nek zgódzić się nie chcą, to niech zo-
rozumieją, że to oni, nie Koło polskie,
reformę wyborczą obalą.

Rząd barona Becka, który z taką
emfazą wołał, że w pół drogi nie mo-
żna stanąć i niema powrotu wstecz;
rząd, który za główne swe zadanie u-
waża przeprowadzenie reformy wybor-
czej, ma obecnie wdzięczne zadanie
złamania oporu Niemców i przeprowa-

dzenia warunków Koła polskiego. Ko-
ło polskie może mu w tem zadaniu
pomagać, ale nie może przyjąć roli
rządu i nie może przeprowadzać refo-
rmy wyborczą za wszelką cenę. Odpo-
wiedzialność bowiem za przeprowadze-
nie reformy wyborczej wobec korony
i opinii publicznej przyjął na siebie
rząd.
Nie należy przeto zbyt tragicznie
brać hałasów niemieckich z powodu
wniosków p. St. Starzyńskiego. Mamy
najlepsze przekonanie, że zamiar nie-
miecki udaremnienia reformy wybor-
czej z powodu wniosku Koła polskie-
go nie uda się, a parlament ostatecznie
uchwali rozszerzenie autonomii krajo-
wej w granicach przez Koło polskie
zakreślonych i reformę wyborczą. I je-
dno i drugie ku wielkiemu nieukon-
tentowaniu Niemców.
Serya nadużyć w niemieckim urzę-
dzie kolonialnym, rozpoczęła odkryciem
sprawek ministra Podbielskiego, majo-
ra Fischera i firmy Tippleskirch, po-
wieksza się znów o jedno odkrycie.
Wychodzi oto dziś na jaw, że istniał
fundusz tajny, przez związek dostaw-
ców kolonialnych utworzony na wynag-
rodzenie dla oficerów szczególnież za-
służonych wobec firm kolonialnych.
Rozprawnictwem tych darów z łaski
dostawców zajmował się pułkownik
Ohne Sorg, szef sztabu generalnego,
najwyższej komendy wojsk kolonial-
nych. Pułkownik Ohne Sorg został
natychmiast ze swego stanowiska usunię-
ty, co jednak nie zmniejsza faktu,
że korupcja niemiecka wkradła się w
sferę najwyższych oficerów, o których
honorze zwykle się z takim patosem
w niemieckim parlamencie mówiło. To
ostatnie odkrycie jest dla sfer rządo-
wych w Berlinie najboleśniejsze. Ze
strony prasy socjalistycznej w Niem-
cach zapowiadają energiczną interpela-
cję na pierwszym posiedzeniu parla-
mentu niemieckiego. Wtedy dopiero
korupcja niemiecka zostanie ze wszech
stron oświeconą i poddana pod prę-
gię opinii publicznej w Europie.

Miedzy Węgrami a Chorwatami wy-
buchł gorący spór o posiadanie Fiume
(po chorwacku Rjeki), jedyne go portu
węgierskiego nad Adryatykiem, do któ-
rego sobie obecnie Chorwaci całkiem
słusznie roszczą pretensye narodowe.
Ze względu, że kwestya fiumeńska
na długi czas będzie stanowić przed-
miot dyskusji, wypada nieco oświecić
historyczny rodowód tego spornego za-
kątka nad Adryą. Fiume z okręgiem
Tersat były przed wiekami własnością
możnej feudalnej rodziny Frangipani.
Pod koniec XIV wieku Frangipani
sprzedali Fiume książętom Duino, a od
nich Austriya nabyła Duino, Fiume
i Tersatę. W roku 1776 przyłączyła
Marya Teresa Fiume do Chorwacyi
i wcieliła je do komitatu severyńskiego,
z którego w trzy lata później zo-
stało Fiume wydzielone jako wolne
miasto.

W dekrete nadawczym powiedziano:
„*separatum sacrae regni corone cor-
pus*”—i z tych słów wywodzą pretens-
ye Węgry do posiadania Fiume, cho-
ciaż sejm chorwacki w r. 1808 wyra-
źnie uznał Fiume za część składową
Chorwacyi i do roku 1868 Fiume po-
zostawało w zarządzie władz chorwac-
kich. W tym roku Fiume zajęte zo-
stało przez władze węgierskie, a ugo-
da węgiersko-chorwacka wyraźnie za-
strzegła, że sprawa przynależności
Fiume później zostanie rozstrzygnięta.
To jednak nie natapilo i stąd powstał
i trwa do dziś dnia spór.

W.
Listy
warszawskie.

(Od własnego korespondenta Dziennika
Kijowskiego).

Dnia 19 września.

Revolucya tonie w powodzi bandy-
tyzmu — oto jest formuła dni ostat-
nich. Zastępuje ona na bliższe rozpa-
trzenie.

W głębszych momentach życia pol-
itycznego, zwykłe zbrodnie i rabunki
zdarzają się naogół bardzo rzadko,
gdyż czujemy, że wrażliwy tłum w
okamgnieniu poradziłby sobie z ban-
dytami. Są oni natomiast plagą okre-
sów upadku ducha rewolucyjnego, gdy
w społeczeństwie nowe myśli w in-
nym kierunku złobią już sobie koryto,
jednocześnie zaś żywioty przetrwoty
i zamętu czynią ostatnie wysiłki, aby
choć raz jeszcze zgłanzowizować tłumy.

Wypelają wówczas ze swych tajem-
niczych nor i kryjówek wszystkie
brudy społeczne i rzucają się na żer.
Zadają one zawsze rewolucyi cios ostat-
ni, cios śmiertelny, gdyż rzucają bier-
ną masę społeczeństwa w objęcia „po-
rządku”, choćby nawet ten „porządek”
zwał się poprostu reakcyą.

Proces ten zaczął się już przed na-
szemi oczyma. W ciągu roku zeszłego,
tak zwana rewolucya wśród hałasów
ściśle politycznych, znajdowała miejsce
i dla wskazan etycznych. Zwolucyo-
nizowane tłumy tepity nie tylko przed-
stawicielei znieprawionej władzy, ale
i wszelkiego rodzaju żywioty niemoral-
ne, jak bandytów, złodziei, alfonso-
w i t. p. Dzienniki notowały przez czas
pewien z zadowoleniem, że liczba zwy-
kłych przestępstw zmniejsza się szyb-
ko. Zmniejszanie to szło zupełnie ró-
wnoległe do rozwoju nastrojów rewo-
lucyjnych.

Punktem kulminacyjnym tych dwóch
prądów były ściśle ze sobą objawów,
był październik i listopad roku zeszłego.
Było to przesilenie całego ruchu.
Impet rewolucyjny w masie społecznej
zaczął oddać siabnąg. Równoległe zaś
wzrastać poczęły objawy anarchii spo-
łecznej. Obok napadów na kasy rzą-
dowe, sklepy monopolowe i t. p., kro-

niki notować zaczęły napasły na mie-
szkańców i sklepy prywatne, połączone
również z mordowaniami tych, którzy
stawiali opór i uzasadnione również
teoretycznie. Nie są to bynajmniej ra-
bunki. Jest to tylko dokonywana w in-
teresach proletariatu „ekspropriacya
burżuów”. I rzecz znamienna. Orga-
nizacye socjalistyczne nie próbują już
nawet walczyć z tą bolączką społeczną,
wszystkie swe siły skupiając do celo-
wej i świadomej walki z rządem. Na
pożór zdawałoby się, że mają w tem
zupełną sztuśność, jest to jednak szu-
sność tylko logiczna, gdyż historia
i życie współczesne uczą nas, że rewo-
lucya, dopóki jest rewolucyą, walczy
zawsze pod hasłem: wszystko, lub nic.
Ujmując swą rozległość w pewne
określone karby, rewolucya przetwarza
się tem samem w zwykły prad polity-
czny, który wytkniętymi z góry droga-
mi dąży do celów, zakreślanych przez
program partyjny.
Ale prad ten natopkać może wkrótce
tamę. Gdy bowiem zrodzona z rewo-
lucyi anarchia zapanuje choć na krótko
nad życiem publicznem, władza, naj-
bardziej nawet zdeorganizowana, ucze-
pi się walki z nią, jako bezpośredniego
swego atrybutu, i za jednym zamach-
nem postara się ująć z powrotem w
swe twarde karby całe życie społeczne.
które dopiero tak niedawno z iak jej
wyrwać się zdołało. Tu właśnie kryje
się największe niebezpieczeństwo, wy-
nikające z rozpętania sił społecznych.
W ostatnich miesiącach bandytyzm
doszedł w Królestwie do takich roz-
miarów, że coraz bardziej usuwa w ką-
t działania właściwe rewolucyjne, obok
których, a częściowo z których nawet
wyrósł.

Objawy te mnożyć się tylko będą,
doprowadzając do absurdu sam ruch
rewolucyjny. Jest to nieunikniony pro-
ces dziejowy. Rewolucya zatonię w
anarchii, anarchia zaś w reakcyi. Spo-
łeczeństwo zaś, na którego koszt odby-
wają się te wszystkie doświadczania
społeczne, pozostawać musi wciąż bier-
nym ich świadkiem. Ani to, co jest,
ani to, co przyszłe może po anarchii,
nie leży bynajmniej w interesie nasze-
go kraju, jednak jakieś ślepe, niena-
wistne Polsce *fatum* czyni z
wciąż jeno teren zmagania się sił, nam
wrogich. Ale też zwycięstwo żadnej
ze stron walczących nie rozstrzyga
jeszcze kwestyi. Dopiero głos samego
kraju może ją rozciąć, lub rozwiązać.

E. M.

Sprawy polskie.

Królestwo Polskie i Litwa

(Bundytyzm.— O anarchistach.— Tow. kursów na-
ukowych.— Szkoły elementarne).

* Bundytyzm w Królestwie Pol-
skim przybiera się w formy ścisłej
i wyrafinowanej organizacji. W sobotę,
o godzinie 12-ej w południe, do
przechodzącego przez ulicę Jasną w
Warszawie pana Maryana Zielińskiego,
właściciela majątku Mikuty, w powie-
cie łowickim, podeszło kilku uzbrojo-
nych w brauniginy bandytów, którzy
zrewidowawszy kieszenie, zabrali mu
całą posiadaną gotówkę w sumie 897
rubli, poczem zbiegli.

Pan Zieliński dziś rano przyjechał ko-
leją Wiedeńską do Warszawy i wprost
z dworca szedł do Towarzystwa kredo-
towego ziemskiego na ul. Mazowiecka,
aby tam zapłacić ratę zaciągniętej po-
życzki.

W całym, powyżej przytoczonym fak-
cie, podziwiać należy z jednej strony
bezkarność bandytów, gruszących w
biały dzień w najruchliwszej dzielnicy,
z drugiej zaś — tajemniczą organizacyę
wywiadowczą bandytów, którzy w wy-
borze nigdy się nie mylą i zawsze do-
brze są powiadomieni o stanie mająt-
kowym upatrzonych ofiar.

* O anarchistach warszawskich in-
formuje jedna z gazet żydowskich, że
z powodu nieporozumień zasadniczych,
nastąpił rozdział partyi na dwie frak-
cye, z osobnemi nazwami. Jedną z nich
p. n.: „Zmowa robotników”, uznaje tyl-
ko anarchizm w teoryi, nie uciekając
się do wyłączeń. Druga, „Ekspro-
priacya”, trzyma się dawnego syste-
mu. Oprócz tego istnieje partya anar-
chistyczna wśród młodzieży szkolnej
w Warszawie, z nazwą rosyjską: „Bezna-
czalę”.

* O poniedziałku w gmachu Sto-
warzyszenia techników w Warszawie
rozpoczynają się zorganizowane przez
„sekcye humanistyczne Tow. kursów
naukowych” wykłady w zakresie historii,
literatury i nauk społecznych. W zakre-
sie językoznawstwa prowadzić będą wy-
kłady pp.: Kryński, Appel i Bein, w
zakresie historii pp.: Krzywicki, Wa-
chowski, Ketrzyński, Kochanowski, Ja-
kubowski, Konopczyński, Korzon, Bo-
jański i Sokolnicki; wykład nauk hi-
storycznych pomocniczych prowadzić
będą pp.: Ketrzyński i Kochanowski;
wykład partyi i historii literatury i
sztuki pp.: W. Trojanowski, Ign. Chrz-
nowski i Wł. Jabłonowski; prawo i e-
konomię społeczną wykładają będą pp.:
Br. Bouffał, K. Dunin, H. Konic, Z.
Rappaport, M. Handelsman, W. Studni-
cki, St. Bukowiecki, wreszcie dział nauk
filozoficznych prowadzony na być przez
pp.: Wł. M. Kozłowskiego i J. Lewko-
wicz. Zapisy przyjmowane są codzien-
nie, oprócz niedziel i świąt, od godziny
10-ej do 2-ej po poł. i od 5-ej do 7-ej
wieczorem w kancelaryi kursów nauko-
wych, ul. Włodzimierska Nr 3. Cena
3 rb. (półroczne) za godzinę wykładu
na tydzień.

* W końcu b. r. szkolnego, pod
zarządem dyrekcji naukowej warszaw-
skiej było 559 szkół elementarnych
rządowych, w tem 62 miejskie i 497
wsielskich. W tej liczbie było: 13 dwu-
klasowych (11 miejskich i dwie wje-
skie) i 546 jednoklasowych (51 mie-
skich i 495 wsielskich). Poza tem
w zawiadywaniu dyrekcji było 10 szkół
niezależnych od niej pod względem
administracyjnym.

Mały fejleton.

Po niedzielnem walnem zgromadze-
niu wrota do warszawców „Oświaty”
otwarte.
Wszystcy się powołani, *nikt* nie ma
prawa cofać się, lub mitrzyć.
Nikt—nawet dzieci...
Kogo to dziwi, niechaj posłucha.
Przed czterema laty redakcyja „Ma-
łego Światka” zorganizowała ze swych
małych czytelników „Kółko Dzieci” To-
warzystwa Szkoły Ludowej w Galicyi,
którego obowiązkiem jest oszczędzanie,
lub zbieranie czterech groszy na ty-
dzień z zastrzeżeniem, aby dzieci skła-
dały te datki z odjętych sobie przy-
jemności, lub zarobionych pieniędzy.
Aby „zarobić”, dzieci poczęły spie-
niać małe czynności gospodarskie w
domu i ogrodzie, urządzały przedsta-
wienia, lub oszczędzały swoje drobne
kapitałiki, a nadsyłane do redakcyi pie-
niądze składały się na fundusz zbud-
owania szkoły, założonej przez *dzieci*
dla *dzieci*.
Potem, kiedy uzbierano parę tysięcy,
ks. Tymoczko wskazał w pobliżu Oleska
zapadłą wieś, której ludność polska
zapomniała już mówić po polsku, naję-
to tam chatę i ogród, sprowadzono na-
uczyciela samouka i rozpoczęła się
praca.
Mała chata wkrótce nie mogła po-
mieścić uczniów, więc nauczyciel dzie-
lił ich na oddziały i uczył po osiem do
dziesięciu godzin dziennie. A tymcza-
sem czytelnicy „Małego Światka” wciąż
nadsyłały pieniądze i gdy uzbierał się
potrzebny grosz, poczęto wznosić przy
pomocy „Koła oleskiego T. S. L.” no-
wy budynek szkolny w tej wsi zapa-
łej, która się nazywa Kuliki.
Budynek wreszcie stanął. W ubie-
głą niedzielę otwarto i poświęcono no-
wą szkołę, która ma nie tylko uczyć
dzieci czytać i pisać, lecz ma być roz-
sądnikiem kultury i dobrobytu. Dzieci
wraz z nauczycielem będą uprawiać
i zbierać chmiel, hodować owoce i
pszczoły, a w dni zimowe wyrabiać
zabawki. Czysty dochód zebrany ze
sprzedaży zostanie użyty w części na
utrzymanie szkółki, w części zaś bę-
dzie wypłacony małym robotnikom,
którzy opuszczając szkołę dostaną szcze-
pły drzew owocowych i książeczkę ka-
sy oszczędności z zarobionem przez
siebie pieniędzmi.
W tej dzwiennej szkółce naprzeciw
drzwi wchodowych tkwi tablica z na-
pisem: *Kółko dzieci T. S. L., utworzo-
ne staraniem „Małego Światka”, zało-
żyło tę szkołę z datków groszowych i
oddaje ją dzieciom polskim w Kul-
kach*.

My jeszcze nie mamy „Małego Świa-
tka”, ale redakcya naszego Dziennika
gotowa jest pośredniczyć w zbieraniu
„dzieciniego funduszu” na „Oświatę”.
Niechaj od kolebki dzieci polskie
wdrążają się do czynu, do solidarności
i do ofiary... bo czeka ich życie ciężkie
i trudne, i odpowiedzialne.
Czyn i ofiarności muszą być hasłem
tego pokolenia, które idzie do życia,
a hasło to zbyt jest wielkie, aby mo-
gło się zmieścić w pierściach zwykłych
„zjadaczy chleba”...
Więc niechaj dzieci polskie pragną
tego chleba nie tylko dla siebie, nie-
chaj już dziś przysięgają, że do służ-
nienia innym dzieciom, które są ubogie
i ciemne.

Czarny Jegomość.

KRONIKA.

— Przyjazd gubernatora kijowskiego,
generał-majora A. Wierietiennikowa. Dziś
kuryerem petersburskim przyjeżdża do
Kijowa nowomianowany gubernator ki-
jowski, generał-major A. Wierietienni-
kow. Przywitają go na dworcu zarzą-
dzający kancelaryą, Daszkiewicz, poli-
majster i urzędnicy do specjalnych po-
rąceń. Nowy gubernator jutro już po-
dobno rozpocznie pełnienie swych ob-
owiązków.

— Ze sfer urzędowych. Z wiarogo-
dnych źródeł dowiadujemy się, że za-
rządzający kancelaryą generał-guberna-
tora, M. Mołczanowski, podaje się do
dymisyi. Na jego miejsce wskazuje po-
dobno sporo kandydatów.

— Wyjazd generał-majora P. S. Saw-
wicza. Dzisiaj, o godzinie 8 wieczorem,
wyjeżdża na nowe stanowisko b. gu-
bernator kijowski, a obecnie naczelnik
sztabu irkuńskiego okręgu wojennego
sztabu generalnego, generał-major P. S.
Sawwicz.

— Z uniwersytetu. W korytarzach
uniwersytetu wywieszono ogłoszenia
profesorów o dniach rozpoczęcia wy-
kładów; wywieszono również rozkład
wykładów na wydziale historyczno-filo-
loicznym w ciągu półroczna jesien-
nego.

Wczoraj odbyło się walne zgroma-
dzenie studentów wszystkich kursów i
wydziałów, na które stawilo się 1,430
studentów. Obrady rozpoczęły się o g. 12
i skończyły się o kwadrans na 5-tą.
Zgromadzenie uznało uniwersytet za
otwarty.

Dzisiaj, o godzinie 3 po południu,
odbędzie się zebranie studentów 1-go
semestru wydziału prawnego (w auli
nr 14) w sprawie egzaminów prze-
ciwkoich w ciągu bieżącego półrocz-
niessennego. Zgromadzenie, jako po-
włomnie naznaczone, będzie prawomo-
nem przy każdej ilości studentów.

Jutro, d. 13 września, w auli nr 7,
o godzinie 12 odbędzie się zebranie
studentów 8-go semestru wydziału pra-
wnego w sprawie egzaminów pań-
stwowych.

— Wyższe kursa żeńskie. Wczoraj
w lokalu kursów wywieszono listę
osób, zaliczonych w poczet słuchaczek
kursów. Na wydział historyczno-filo-
loiczny zaliczono 326 słuchaczek, na fi-
zyczno-matematyczny — 280, ogółem
606, to jest o 106 osób więcej, niż by-
ło projektowane.

Pomimo, że termin składania podań
o zaliczenie na kursa upłynął dnia 1-go

września, podania nadchodzą w dal-
szym ciągu.
Komitet kursów podaje do wiadomo-
ści osób, zaliczonych w poczet słucha-
czek, że wpisowe za bieżące półrocz-
jesienne należy opłacać bezwzględnie,
ponieważ w przeciwnym razie na miej-
sce przyjętych już słuchaczek będą za-
liczane pozostałe kandydatki.
— Nowa gazeta. Duchowny prawo-
sławny, Konstanty Kmita, otrzymał w
dniu 5 września r. b. pozwolenie od
władzy gubernialnej na wydawnictwo
gazety „Probuźdzenie”. Kmita był re-
dakctorem zawieszony obecnie gazety
„Otkliki Sielskich Pastyrę”.
— Nowa drukarnia. Mieszczanin I. M.
Sokołow otrzymał pozwolenie na otwar-
cie w m. Kijowie drukarni artysty-
cznej.
— Konkurs na budynek szkolny. W-
skutek ogłoszenia konkursu na bu-
dynek szkolny w Halenowie, nadesła-
no 29 projektów konkursowych, opa-
trzonych godłami: „Pueris puellisque
Poloniae”, „Pogon”, „dwójka w kole”,
„Skółka”, „Alfa w kole, ABC w kole
(dwa projekty), „Promień”, „Wrzesień”,
„Kóło na polu białe, na polu niebieskie”,
dwa kóło, mniejsze w większem, „Fa-
raon”, „Kordyan”, „Oszczednie”, „Ko-
sciuszko”, „K. M. O.”, a w kole „Z
pół strzechy i z pałacu”, „Krakowiak”,
„U”, „W+F”, „Rej”, „W ostatniej chwi-
li”, „Manru 1906”, „Oświata”, „Kłos”,
„Pogon”, „Zero”, „K. D.”.
— Podanie matek przestępców, stra-
conych w Białej Cerkwi. Wczoraj do ge-
nerał-gubernatora W. Suchomlinowa i
zarządzającego gubernią, M. Cichacze-
wa, zwrócili się osobiście matki anar-
chistów, skazanych w Białej Cerkwi—
panie: Paszkowska i Smoleńska, z pro-
bą o pozwolenie przeniesienia zwłok sy-
nów z placu na cmentarz katolicki. Ge-
nerał-gubernator prośbę tę uwzględnił
pod warunkiem wszakże, jeżeli ze stro-
ny komendanta garnizonu w Białej Cer-
kwi nie będzie żadnych ku temu prze-
szkód, oraz polecił gubernatorowi zain-
terpelować w tej sprawie komendanta
w Białej Cerkwi.

— Areszt. W nocy, na dzień 11-go
września, aresztowała policja kijowska
I. Konstantinowskiego, studenta polite-
chniki, mieszkającego przy ulicy Bor-
szechawskiej Nr 104, pomimo, że pod-
czas robionej rewizyi nie znaleziono
u niego nic podejrzanego. Oprócz tego,
na dworcu znaleziono w tych dniach
zwiątek papierów. Po rozwiązaniu oka-
zało się, że jest to nielegalna literatu-
ra, należąca do Ł. Szapoznikowej. U-
biegłej nocy zrobiono u niej rewizyę, a
że i w mieszkaniu znaleziono jeszcze
nielegalne druki, aresztowano ją i osa-
dzono w więzieniu łukianowskim.

— Konfirmacya wyroku śmierci. Ge-
nerał-gubernator zatwierdził wyrok ki-
jowskiego wojennego sądu okręgowego,
skazujący Jerzego Rudanowskiego na
karę śmierci przez powieszenie za na-
pad zbrojny na sklep Zdrojewskiego.

— Wyrok śmierci. Wczoraj kijow-
ski wojenny sąd okręgowy skazał wo-
łoszianina Szarapa na karę śmierci przez
powieszenie za zamach na komisarza
„stanowego” powiatu sośnickiego, gub.
czerniowski.

— Rewizye. W nocy na 11 wrze-
śnia zrobiono rewizye: w mieszkaniu
p. E. Wodopianowej, mieszkającej przy
ul. Nikolsko-Botanicznej Nr 31, w mie-
szkaniu mieszczanina Bajkowa, przy
ul. Michałowskiej Nr 20 i w sklepie
Bajkowa, przy placu Kreszczatickim 3.
Nigdzie nic podejrzanego nie znalezi-
ono i nikogo nie aresztowano.

— Konfiskata dzienników, broszur i
prywatnej korespondencji. D. 10 wrze-
śnia, o godz. 12 w nocy, dokonano re-
wizji w mieszkaniu p. E. Romanowej,
córki sekretarza gubernialnego. Pod-
czas rewizyi skonfiskowała policya pry-
watną jej korespondencyę i broszury.

Tej samej nocy rewidowano w tym
samym domu mieszkanie E. Zubow-
skiej, córki duchownego prawosławne-
go, u której także skonfiskowano ga-
zety stołeczne, broszury, oraz listy pry-
watne.

— Ocena urodzaju buraków. Na ro-
zesłany cukrownikom kwestyonaryusz
o spodziewanym urodzaju buraków
biuro wszechrosyjskiego Towarzystwa
cukrowników otrzymało dotąd 199 od-
powiedzi, z których wynika, że zbiór
buraków z obszaru 386,979 dziesięcin
plantacyi fabryki te oceniają na
437,244,000 pud., co stanowiłoby prze-
ciętnie 1,130 pudów z dziesięciny.

Jeżeli przypuścimy, że tyleż wynie-
sie przeciętny zbiór buraków z planta-
cyi pozostałych 78 cukrowni, które do-
tąd nie nadesłały odpowiedzi, to otrzy-
mamy dla wszystkich 277 cukrowni w
państwie cyfrę około 586 mil. pudów
buraków z ogólnego obszaru 518,530
dziesięcin.

Cyfra 1,130 pudów z dziesięciny zna-
cznie przewyższa największy urodzaj
buraków, jaki kiedykolwiek był w pań-
stwie rosyjskiem, a mianowicie urodzaj
1902 roku, kiedy z jednej dziesięciny
zebrano w przecięciu 1,104 pud. Z
tego powodu powyższa cyfra spodzię-
wanego w bieżącym roku rodzaju
powinna być przyjęta z wszelkimi za-
strzeżeniami i dopiero cyfrę, jakie cu-
krownicy podadają w październiku, będą
od rzeczy przytem przypomniąc, że we
wspomnianym 1902 roku wydajność
buraków wyniosła tylko 47 i pół fun-
tów cukru z 10-pudowego borkowa, a
122,2 pudy cukru z dziesięciny.

— Znakomita śpiewaczka włoska,
Polka, p. Marya Aleksandrowicz, po ar-
tystycznej podróży odbytej w Amery-
ce, w której miała ogromne powodze-
nie, zamierza przybyć do Rosyi, w ce-
lu odwiedzenia swoich krewnych mie-
szkających w Kijowie. Zapewne panie
wie impresaryowie nie pomina tej okazji
by dać możność naszemu społeczeń-
stwu wysłuchania tej nowej gwiazdy,
o której z takim entuzjazmem pisała
prasa brazylijska, a między innemi „La
patria degli Italiani”.

— Zaboństwo T. Stamatiego. Onegdaj-
szej nocy, na ul. W. Wasilkowskiej,
nieznany w Kijowie restauratora i wła-
ściciela kilku domów, p. T. Stamatiego.

Cale to zaboństwo przedstawia się na-
der zagadkowo. O ile można sądzić
z płaczących się odpowiedzi żony nie-
boszczyka, która podczas popełnienia
zabójstwa znajdowała się w pobliżu,
sprawa przedstawia się w sposób na-
stępujący: Nieboszczyk nie żył zgodnie
ze swą żoną, w ostatnich zaś czasach
zwrócił na siebie wyłączną jej uwagę.
Chcąc śledzić postępowanie męża, pani
S-ti wezwwała do pomocy chłopczyka,
nazwiskiem Hersztejn. W sobotę wie-
czorem wyszedł ten ostatni restaura-
tora i doniósł natychmiast jego żonie,
że mąż jej bawi u swej znajomej, przy
ul. W-Wasilkowskiej Nr 39. Pani S-ti
pojechała zaraz pod wskazany numer
i tu na chodniku w towarzysztwie Her-
szteina i p. Ponomarenki—syna z pier-
wszego swego małżeństwa,

Z tego planu przypada na Europę:		
w r. 1906	1905	
pszenicy	532,85	532,75
żyta	365,73	377,02
jęczmienia	221,65	209,15
owsa	354,46	346,36
kukurydzy	163,12	123,63
reszta na zamorskie kraje.		
Zapasy, pozostałe z roku poprzednie-		
go, wynosily (w mil. ctr. metr.)		
z r. 1905	1904	
pszenicy	31,46	41,95
żyta	19,05	16,50
jęczmienia	6,65	7,70
owsa	23,60	31,20
kukurydzy	9,95	46,45
razem	90,70	143,80
Potrzebę spożywczą wszechświata na		
rok 1906/7 obliczają:		
mil. ctr. metr.		
pszenicy	923,26	
żyta	404,45	
jęczmienia	317,84	
owsa	536,85	
kukurydzy	952,53	
razem	3,134,94	

„Beerboom“ oblicza tylko plan psze- nicy, podając go w tonnach (tonna = 60 pudom), a mianowicie kraje euro- pejskie:		
1906	1905	1904
50,582,595	50,558,648	48,405,595
50,582,595	50,558,648	48,405,595
44,682,925	41,058,220	38,761,485

ogółem 95,265,520 91,616,868 87,167,050
Obliczając szacowanie węgierskie na
ton., otrzymamy, że „Beerboom“ s ogólny
plan pszenicy ceni na 92,26 milio-
nów tonn, a węgierskie ministerstwu
rolnictwa na 94,9 milionów tonn; róż-
nica zatem jest bardzo niewielka.
Tu trzeba zaznaczyć, że przeciętny
plan pszenicy w ostatnich czterolecich
wynosił:

1894—1897:	68,576,000 tonn
1898—1901:	78,372,000 „
1902—1905:	88,604,000 „
1906:	95,265,520 „

Należy jednak zaznaczyć, że zbiera-
nie statystyki planu w ostatnich latach
udoskonalano się, więc część wrostu
ilości trzeba położyć na karb udoskonal-
onej statystyki.

Ostatnie wiadomości.

Z Petersburga.

Dnia 10 września.
X Ze szczegółów aresztu w czasie po-
grzebu Trepowa należy wnioskować,
że przygotowywano zamach na jedną
z wysoko-polożonych osobistości. Przy
cerkwi aresztowano 6-iu młodych lu-
dzi, uzbrojonych w brąniny i około
pałacu wielkiego księcia Mikołaja Mi-
kołajewicza aresztowano automobil z
4-ma uzbrojonymi pasażerami.
X Obrońca Konoplannikowej, kapitan
Sytlanow, syn b. p.osta do Izby od gu-
bernii ufińskiej podał się do dymisji,
nie chcąc przyjąć ofiarowanego mu
miejsca towarzysza prokuratora wojen-
nego przy kijowskim sądzie okręgo-
wym.
X 24 baronów nadbaltyckich wyto-
czyło redaktorowi gazety „Vorwärts“
sprawę o oszczerstwo i zapłacenie
144,000 marek odszkodowania za o-
szczerze artykuły, pomieszczone w tem
piśmie. Sprawa będzie rozpatrywana
w październiku w Berlinie, lub Kró-
lewcu. W charakterze obrońcy wystą-
pi adwokat Libknecht.
X Raniony w tych dniach w War-
szawie gen.-major Doroszewski ma być
podobno przeniesiony do Petersburga
na miejsce prezesa głównego sądu
wojennego, barona Osten Sakena.
X Oficerzy wojsk, przyjmujących u-
dział w tłumieniu powstania w Kron-
stadtzie, przedstawili intendenturze za-
żądanie otwarcia im kredytu na 74,000
rb. dla podziału między nimi, jako od-
szkodowanie za poniesione straty i
przykrości.
X Do rady adwokatów przysięgłych
w Petersburgu została złożona deklara-
cja kilkunastu członków o wypowie-
dzeniu się całej korporacji z powodu
wprowadzenia sądów wojennych.
X Komitet moskiewski partji S.-R.
wypuścił proklamacyę, w której, z po-
wodu ostatnich częstych grabieży, za-
wiadamia, że partja S.-R. w tych o-
statnich wywłaszczeniach nie brała żad-
nego udziału.
X Na miejsce Trepowa miał być na-
znaczony generał Orłow, o którym już
dawno mówią, jako o kandydacie na
stanowisko komendanta pałaców ce-
sarskich. Naczyniano został Diedulin,
ponieważ gen. Orłow, od czasu zabój-
stwa Mina, jest ogarnięty manją prze-
śladowczą, nie wychodzi z domu i
jest do tego stopnia rozdenerwowany,
że o naczynieniu go teraz na jakiegol-
wiek stanowisko nie może być mowy.
X P. N. Durnowo zajmuje to samo
mieszkanie przy ul. Morskiej, które za-
jmował wtedy, kiedy był ministrem. Wzo-
rają Durnowo odwiedził Stołypina i
miał z nim długą rozmowę.
X Podporucznikowi Żołtanowskiemu
zamieniono karę śmierci na dożywotnie
ciężkie roboty. W Rydze zaaresztowa-
no 45 bojowców, w Warszawie — je-
dnego. Z 12-u miast donoszą o zbroj-
nych grabieżach na ogólną sumę
70,000 rb. w Petersburgu ograbiono
izbę skarbową na 10,000 rb.

X L. Lwów pisze w „Towariszczu“,
że w sferach urzędowych interesują się
skutecznością sądów wojenno-polowych.
Codziennie wysyłane są do Petersburga
biuletyny, mające dowodzić, że liczba
aktów terrorystycznych zmniejsza się,
przyczem większość napadów przedsta-
wana jest jako prosta grabież, będąca
następstwem ogólnego zamieszania.
Obecnie biuletyny te już przestają bu-
dzić zaufanie do celowości sądów wo-
jenno-polowych i ci, nieliczni, co wy-
stępowali, co prawda bardzo nieśmiało,
przeciwko wprowadzeniu tego środka,
zaczynają „cokolwiek śmielej“ zabierać

głos. Jednakże większość ministrów
jest za utrzymaniem tych sądów, po-
mimo to, że samo ich wprowadzenie
było zdecydowane poza radą mini-
strów. Charakterystyczna jest odpo-
wiedź, dawana na słabe przeciwko są-
dom wojenno-polowym protesty; gło-
wnym argumentem tej odpowiedzi
miało być: „trzeba przeciw cokolwiek
przedsięwziąć“.

X Minister sprawiedliwości, Szcze-
głowski, wypowiedział się przeciwko
wprowadzeniu sądów polowych i swo-
jego czasu podał do rady ministrów
odpowiedni komunikat w tej kwestji.
Obecnie w sferach dziwi się, że po
wprowadzeniu sądów polowych Szcze-
głowski uznaje za możliwe pozosta-
wać w składzie ministeryum.

X W poselstwie angielskim wzięto
bardzo poważnie fakt rewizji i zabra-
nia papierów prywatnych u angielskie-
go poddanego, korespondenta gazet
zagranicznych, Patrika. Patrika żąda
zadośćuczynienia i sprawa poszła drogą
dyplomatyczną.

X W tych dniach ma być wydany
ukaz o oddaniu włosićanom ziem apa-
nawych okręgu Altajskiego. Za ziemie
te skarb będzie płacił zarządowi
apanaży po 22 kop. za dziesięcinę w
ciągu 49 lat, przyczem prawo własno-
ści wnetrza ziemi pozostanie za a-
panażami.

+ Departament policyi zwrócił się
do naczelnika żandarmskiego zarządu
w Siedcach z następującą depeszą:
„proszę natychmiast donieść o liczbie
aresztowanych w sprawach politycznych
do 1-go bieżącego miesiąca (st. st.)“.
+ Do departamentu policyi przysły
bardzo niepokojące wieści z gub. ka-
zańskiej; ruch agrarny się powiększa,
a strażnicy i w niektórych miejscach
nawet kozacy zaczynają nie odpowiadać
położonemu w nich przez rząd zau-
faniu.

+ W Carskim Siole zdarzył się na-
stępujący wypadek: Niewiadomo czy
samochód, pędząc z szybkością nad-
zwyczajną w kierunku pałacu Aleksan-
drowskiego uderzył w żelazną kratę o-
grodenia pałacowego, która pękła; sa-
mochód, dostawszy się za ogrodzenie,
zatoczył koło przed drzwiami pałacu
i następnie tą samą drogą wyjechał z
powrotem. Zarządzone poszukiwania
nie doprowadziły do niczego. Krażą
pogłoski, jakoby tajemniczy samochód
był opancerzony.

+ Główny zarząd do spraw prasowych
wypowiedział się stanowczo
przeciw otwarciu jakiegokolwiek orga-
nu prasy na miejsce zawieszzonego
„Wojennawo Głosu“. Jednak naczelnik
miasta Petersburga jest zdania od-
miennego; twierdzi on, że nie można
nie uwzględnić podania, złożonego dla
uzyskania pozwolenia na otwarcie ga-
zety lub tygodnika, jeżeli wszystkie
wymagania prawa zostaną uwzględ-
nione.

+ Zastarzała choroba, na którą od
dłuższego czasu cierpi pierwszy mini-
ster, obstępacya, w ostatnich czasach
zaostriżyła się znacznie. Środki leczni-
cze, zalecone przez lekarzy, nie poma-
gają. Cierpienia wpływają ujemnie
tak na stan fizyczny, jako też i na u-
spokojenie ministra. Choroba ta jest
familijną; cierpi na nią w słabszym
stopniu również i brat ministra, W.
Stołypin.

+ W ministeryum spraw wewnętrz-
nych teraz już podniesiono kwestję
postępowania policyi na wypadek ma-
nifestacji i demonstracji w dniu 17
października, jako w pierwszą rocznicę
nadania konstytucji. Donoszą nam, że
sprawa ta rozpatrzona będzie na pry-
watnem posiedzeniu rady ministrów,
nie teraz jednak ale znacznie później.

Z zagranicy.
Następstwo tronu w Brunświku.
Sejm brunświicki zebrał się w sobotę
dla ustalenia następstwa tronu. Zda-
je się, że rada regencyjna, która według
ustawy regencyjnej miałaaby przez rok
sprawować rządy, już teraz przystąpi
do wyboru regenta. Jako kandydatów
wymieniają: ks. Schaumburg-Lippe
i ks. Fryderyka Wilhelma, trzeciego z
rzędu syna zmarłego ks. Alberta, któ-
ry ma najwięcej szans do objęcia tronu
brunświckiego.

Gabinet węgierski. Węgierskie biuro
korespondencyjne zaprzecza pogłosce,
jakoby między członkami gabinetu
przyszło do nieporozumień, i jakoby
minister spraw wewnętrznych hr. An-
drassy zamierzał ustąpić.

Zatarg angielsko-niemiecki. Z powodu
interwencji dyplomatycznej Niem-
iec w sprawie niewpuszczania do
portu płynącego parowca niemieckiego
„Meteor“, prasa angielska napada na
rząd niemiecki. „Times“ widzi w tem
wybuch uczuć wrogich dla Anglii.
„Standard“ grozi, że na budowę każde-
go niemieckiego okrętu wojennego
Anglia odpowie budową dwóch angielskich.

Sytuacya na Krecie. Do „Daily Tele-
graph“ donoszą z Krety, że sytuacya
polityczna na wyspie budzi poważne o-
bawy. Wobec grożącącego powstania,
mocarstwa opiekuńcze powinny zarzą-
dzić środki zaradcze.

Bank niemiecki w Persji. Z powodu
pogłoski o utworzeniu w Persji banku
niemieckiego donoszą z Berlina, że
rząd perski istotnie miał zamiar wy-
dać koncesyę jednemu z banków nie-
mieckich. Rokowań dotychczas nie u-
kończono, zdecydowano tylko, że bank
będzie obsługiwał handlowe firmy nie-
mieckie.

Zamach na Alfonsa XIII. W sobotę
rozpoczęto w Madrycie sprawę anar-
chisty Ferrara i dziennikarza Mackensa,
oskarżonych o współudział w zamachu
na życie króla Alfonsa XIII w d. 31
maja r. b.

**Międzynarodowa konferencya ochrony
pracy.** Donoszą z Berna: zasiadająca
tu konferencya w sprawie ochrony
robotników rozpatrywała projekt za-
bronienia pracy nocnej kobietom w fa-
brykach; niedoszło jednak do porozu-
mienia, albowiem przedstawiciele nie-
których mocarstw, między innemi Niem-
iec i Austro-Węgier, oczekują na in-
strukcyę swoich rządów.

Telegramy.

(Od Agencji Petersburskiej).

Petersburg, 11 września.—Zaczęły się
wykłady w instytucie inżynierów ko-
munikacyi. Na pierwszy kurs przyje-
ło 209 studentów.

Specjalny wydział izby sądowej ska-
zał na 15 lat robót ciężkich poddaną
pruską, Stolteltart i Dragunowa, w
mieszkanu których znaleziono labora-
torjum substancyj wybuchowych.

Petersburg, 11 września.— W dniu
26-ym września otwarte zostaną pry-
watne kursa rolnicze, założone przez
grupę młodych nauczycieli. Przyjmowa-
ni są również nieposiadający dyploma-
w. Wykłady będą prowadzone w
zakresie sześciu klas gimnazyalnych.
Wpisowe wynosi 80 rb. rocznie, kurs
nauc. trzyletni. Przewidywane jest
wstąpienie 230 osób na pierwszy kurs.

Komitet rodzicielski drugiego gimna-
zjum organizuje zbieranie składek na
przyjęcie korepetytorów dla niezamo-
żnych uczniów.

Kazań, 11 września.— Na pierwszym
posiedzeniu zjazdu okręgowego związku
październikowców przewodniczył Gu-
czkow. Wysłano depeşę do robotni-
ków sormowskich, których delegat
uczestniczył w zjeździe.

Ryga, 11 września.— Prezydent mia-
sta, Armstedt, otrzymał od prezesa mi-
nistrów depeşę z podziękowaniem za
wyraży współczucia ryzyko zarządu
miejskiego.

Charków, 11 września.— W głównej
sali uniwersytetu, zebrało się 400 stu-
dentów. Rektor, Reinhardt, wygłosił
mowę, w której oświadczył, iż pełna
grupa studentów przedwina jest otwar-
ciu uniwersytetu. Rektor prosił nie
przeszkadzać uczeszcującym na wykła-
dy studentom. Studenci przyjęli mo-
wę rektora oklaskami.

Charków, 11 września.— W mieszka-
niach bezpłatnych dla robotników, po-
zabwionych pracy, znaleziono dwie
bomby z lontami i kilka noży fińskich.

Syzań, 11 września.—Ograbiono ro-
dzinę kupców Kramasowych, którym
zabrano pieniądze i kosztowności na
sumę 150,000 rb.

Twer, 11 września.— Gubernator za-
bronil b. posłom do Izby Państwowej, Ja-
nowi i Michałowi Petrunikiewiczom, o-
raz Miedwiediewowi, pociągniętych do
odpowiedzialności sądowej na mocy 51
i 129 art. kodeksu karnego, uczestni-
czyć w posiedzeniach gubernialnego ze-
brania ziemskiego.

Ługańsk, 11 września.— O godzinie
5 zrana wykonano wyrok śmierci na
osobie rozbójnika Czarnopiatowa; towa-
rzysz jego został skazany na dożywot-
nie roboty ciężkie.

Kielce, 11 września.— Sąd wojenno-
polowy skazał na rozstrzelanie sześciu
zabójców włosićanina ze wsi Domasze-
wa. Wyrok został spełniony.

Tambow, 11 września.— W Boryso-
glebsku, o pierwszej godzinie w nocy,
trzech złoćcyńców wystrzelali rewol-
werowymi lekko-ranilo powracających
z cyrku: komisarza Tomuścia i jego
żonę, cięższe rany zadali stółkowemu
Markijewowi i strażnikowi Żukowowi.
Komisarz strzelał do napastników, ale
ci zdołali uknąć.

Dorpat, 11 września.— Na wiecu
ogólnostudenckim, w którym brało
udział do 1,000 studentów, postanowio-
no otworzyć uniwersytet.

Grodno, 11 września.—W Prużanach,
na zamkniętym cmentarzu żydowskim
znaleziono nienabitą bombę. W Ko-
brynju, na ul. Fabrycznej, pożar zni-
szczył 6 domów, w tej liczbie spaliło
się mieszkanie rewolwerowca. Udało się
ocalić akta spraw bieżących i rucho-
mości; akta lat poprzednich spłonęły.
We wsi Smiejedździ, pow. kobryńskie-
go, spaliło się: 9 domów, 25 szop, 15
szuk bydła rogatego, 26 owiec i cały
zapas zboża.

Sosnowiec, 11 września.—Wczoraj
w Dębowej Górze na wiec robotników
wkroczyła policya z kozakami. Nastą-
piła wzajemna wymiana strzałów. Z
liczby robotników zabito dwóch, jeden
utonął, czterech zaś i jedną kobietę ra-
niono. Przy aresztowanych znaleziono
16 brauningów i proklamacyę.

Sarańsk, 11 września.—We wsi Kri-
wozierie włosićanie napadli na obywa-
la Goliwa i pobili go ciężko. Bro-
niąc się, Goliw zabił jednego z napa-
stników, kilku ciężko ranil. Wysłano
silny oddział strażników. Napastników
aresztowano.

Charków, 11 września.— Kilku prze-
stępów napadło na mnicha klasztoru
priasniańskiego, ograbili go i zbiegli.

Czerńhow, 11 września.— Guberna-
tor ogłosił w „Gubernskich Wiedomo-
ściach“, że z powodu coraz częstszych
wypadków grabieży, dokonywanych
przez złoćcyńców przebranych w uni-
form żandarmski, osoby urzędowe, do-
konywujące rewizji, powinny stwier-
dzić swą tożsamość za pomocą doku-
mentów.

Wilno, 11 września.— Wczoraj uje-
to 39 osób, biorących udział w zebra-
niu; przejęto także korespondencyę do-
tyczącą organizacyi rewolucyjnej w
wojsku.

Berlin, 11 września.—„Kölnische Zeit-
tung“ w konferencyi z Bernu konsta-
tyrł zmianę opinii publicznej Szwajca-
ryi w stosunku do rewolucjonistów
rosyjskich. Szwajcarzy protestują prze-
ciwko nadużywaniu gościnności, a zwi-
aszają przeciw zabójstwom w Interlaken.
Nastroj rewolucyjny wśród robotników
szwajcarskich, ujawniony w czasie ostat-
nich strajków, przypisują wpływowi
rewolucjonistów rosyjskich. Wolni od
przesądów Szwajcarzy przestrzegają swo-
ich współobywateli przed poddawaniem
się obcym wpływom.

Do „Kölnische Zeitung“ donoszą ze
Szwecji, iż dwa okręty rosyjskie za-
trzymały statek szwedzki „Skandyna-
wie“, w drodze do Finlandji, blisko
Borngolmu. Skonfiskowano też ładunek

statku, składający się z 3,000 sztuk
broni i dużej ilości nabojęw.

Łondyn, 11 września.— Wódz Irland-
czyków, Redmond, wygłosił mowę w
Limerick, w której skarżył się na rząd,
że nie spełnia obietnicy nadania auto-
nomii Irlandji. Irlandja nie zgadza
się na żadne kompromisy i żąda cał-
kowitego przeprowadzenia home-rule'u.
Donoszą, iż bill home-rule'u przedsta-
wiony zostanie przez rząd na najbliż-
szej sesji parlamentu. „Tribuna“ twier-
dzi, iż cesarz niemiecki napewno od-
wiedzi na wiosnę króla Edwarda.

Białogród, 11 września.— Zaczął się
wywóz produktów serbskich na nowe
rynki, z pominięciem Austrii.

Konstantynopol, 11 września.— We-
dług słów Nedżiba paszy, książe Fer-
dyndan bułgarski, w rozmowie z nim,
zapewniał o lojalności Bułgarii w sto-
sunku do Turcyi. Mylnie są zatem
wersje o ostrej konferencyi księcia
z paszą.

Hawana, 11 września.—Jak się zda-
je, powstanie zostanie zakończone bez
interwencyi Stanów-Zjednoczonych. Se-
kretarz stanu Taft i pomocnik jego
Bekow, konferowali wczoraj wieczorem
z przywódcami rewolucjonistów. Re-
wolucjonisci wybrali komitet, składa-
jący się z 7 osób, w celu prowadzenia
rokowań pokojowych. 1,500 marynarzy
amerykańskich, i piechota okrętowa
znajdują się w Hawanie w pogotowiu,
skąd będą przewiezieni w 30 wago-
nach do twierdzy w Kolumbii. Wspo-
mniane środki są przedsięwzięte na
wypadek, jeśliby powstańca, niezado-
woleni z rokowań, napadli na miasto.

Sofia, 11 września.— Przybyło tutaj
160 nauczycieli gimnazjów serbskich,
serdecznie witanych przez mieszkań-
ców. Jutro zaczyna się wspólne narady
z bułgarskimi przedstawicielami.

Konstantynopol, 11 września.— Poseł
austro-węgierski, baron Kalicze podał
się do dymisji, którą otrzymał z tytule-
m hrabiowskim.

Berlin, 11 września.— W Moguncji
otwarty został zjazd socyal-demokra-
tów. Delegaci moguncy, Dreesbach i
Bebel, mieli mowy powitalne. Na prze-
wodniczących obrano: Zingera i Drees-
bacha. „Vorwärts“, organ socyal-de-
mokratów mówi, że do najważniejszych
kwestyj, poruszanych na zjeździe, nale-
żą: sprawa obchodzenia dnia 1-go maja
przez powszechny strajk polityczny,
oraz sprawa związków zawodowych;
niektórzy żądają urządzania tylko wie-
czornej uroczystości w dzień pierwsze-
go maja, a to z powodu niemożności
osiągnięcia powszechnego strajku, wię-
kszość wszakże socyal-demokratów nie
podziela tego zdania.

Powszechny strajk polityczny, przy
sile oporu, jaką posiada reakcyja prusko-
niemiecka, jest, zdaniem „Vorwärts’a“,
nie wykonalnym; strajk podobny nie
osiąga poważniejszych rezultatów i
sprawdza się taktykę walki klasowej,
jakiej się zwykłe trzyma socyal-demo-
kracya.

Sztokholm, 11 września.— W sobotę
aresztowano wodza fińskiej gwardji
czerwonej, Luoto, wraz z dwoma Fin-
landczykami w domu przy ulicy Be-
smańskiej; w domu tym wykryto fa-
brykę bomb.

Z dnia poprzedniego.
Petersburg, 10 września.—W „Nowom
Wremieni“ została wydrukowana odpo-
wiedź A. I. Guczkowa na list księ-
cia E. N. Trubeckiego. Guczkow uwa-
ża, że politykę represji w stosunku
do teroru rewolucyjnego można po-
godzić z polityką liberalną, jak również
i z radykalną: one są w ścisłym zwią-
ku ze sobą.

Tylko stłumienie teroru stworzy wa-
runki normalne, wobec których moż-
ne będzie przeprowadzenie w szero-
kim zakresie programu liberalnego. Je-
dynem usprawiedliwieniem represji
może być nieodwołalne postanowienie
rządu wzmocnienia ustroju konstytu-
cyjnego i wprowadzenia całego szeregu
reform demokratycznych. Guczkow wzy-
wa społeczeństwo, aby wykreślił się re-
wolucyj, i pozabawił ją pozornej sym-
patji; w ten sposób rewolucya zostanie
zgniecioną.

Gazety podają list kontrolera pań-
stwowego, Szwanebacha, do ministra
komunikacyi w sprawie nadużyć, po-
pełnionych przez kontrolę państwową
w wydziale rachunkowym zarządu ko-
lei Ekaterynińskiej podczas urzędo-
wania kontrolera Filosofowa. W liście
tym tylko napis „poufne“, data i wska-
zany adres są prawdziwe; treść zaś li-
stu fałszywa.

Petersburg, 9 września.— Pawilon
ministrów, dobudowany do gmachu
Izby Państwowej, jest prawie na ukon-
czeniu. Gmach Izby ulegnie gruntow-
nej przebudowie. Wejście dla publi-
czności będzie osobne. Osobna loża ma
być przeznaczona dla senatorów. Wszy-
skie roboty zostaną ukończone w dniu
1 stycznia.

W Peterhofie, podczas pogrzebu Tre-
powa, aresztowano koło soboru 7 osób
nie za usiłowane przestępstwo a za
publiczne wypowiedzenie opinii o dzia-
lnościach Trepowa.

Zamiar wydelegowania wielkiego łow-
czego, Bałasowa, na półwysep kwan-
tuński w celu likwidacyi posiadłości
Towarzystwa Czerwonego Krzyża — u-
legł zmianie. Główny zarząd Towarzy-
stwa wysłał radcę prawnego.

W klasztorze Aleksandrowskim od-
był się pogrzeb profesora wydziału me-
dycznego, Bystrowa, zmarłego w dniu
5 września.

Na pogrzebie był obecny Wielki

Książę Piotr Mikołajewicz z żoną.
Kwestya odpowiedzialności zarządu
drog kolejowych za niedostarczenie w
terminie, uszkodzenie i zniknięcie to-
warów lub bagażu zostanie rozpatrzo-
na przez cywilny wydział kasacyjny de-
partamentu senatu.

Dynaburg, 9 września.— Generał-gu-
bernator dynaburski oświadcza, iż wi-
adomość telegraficzna, podana w dniu
7 września z Reżycy o utworzeniu są-
du polowego jest zmyślną.

Warszawa, 9 września.— Dnia 6-go
września, o godzinie 9 z rana, na ulicy

Koszykowej został zabity czterema wy-
strzałami z rewolweru pułkownik arty-
lerji gwardyjskiej, Nikołajew.

Zauważono dwóch przestępców, jeden
z nich był w czapce studenckiej. Spo-
łeczeństwo rosyjskie jest zgnębione i
rozdrażnione systematycznym morder-
stwem oficerów rosyjskich, żołnierzy
i urzędników.

Pułkownik Nikołajew, według zdania
ogólnego, był jednym z najlepszych
artylerzystów i cieszył się ogólnym
szacunkiem i sympatją. Osierocił żonę
i córeczkę.

Dzisiaj odbyło się uroczyste przenie-
sienie zwłok na dworzec Petersburski
w asystencji dowodzącego wojskami,
przedstawicieli wyższej władzy, delega-
cyi różnych pułków gwardji i inteli-
gencji rosyjskiej. Pogrzeb odbędzie
się w Petersburgu.

Wdowa otrzymała kondolencyjne de-
pesze od Wielkiego Księcia Sergiusza
Michajłowicza i od wielu innych osób.

Petersburg, 9-go września.— W klubie
działaczy społecznych odbyło się
pod przewodnictwem hrabiego Heydena
pierwsze zebranie prywatne tych osób,
przeważnie październikowców, które
solidaryzują się z partją odrodzenia
pokojowego. Rozpatrywano wniosek
połączenia się obydwóch partji. Po
wymianie zdań okazało się, iż wniosek
ten może być ostatecznie przyjęty na
ogólno-państwowych zjazdach partyj-
nych, na których, po nkończeniu ze-
brań ziemskich, to jest nie wcześniej,
jak w połowie października, będą się
odbywały narady każdej partji od-
dzielnie.

Dnia 10-go września będzie utworzo-
na organizacyjna biuro partji odrodze-
nia pokojowego.

Petersburg, 10-go września.— Nie-
które gazety rosyjskie i zagraniczne
podają wiadomość o konferencyi pre-
zesa rady ministrów z petersburskim
korespondentem „Frankfurter Zeitung“.

Stołypin miał oświadczyć, że za po-
mocą terroryz

WYSYŁKA
prób, katalogów
i grawiur
BEZPŁATNA.

Warszawa, ul. Bracka Nr 23.

NA SEZON JESIENY 1906 r.

W ODDZIALE
BIELIZNY DAMSKIEJ
Bielizna gotowa damska

Bielizna gotowa damska
i na obstalunek.

Nowe modele.

od rb. 120.

**W ODDZIAŁE
RESZTEK
I TOW. WYSORTOWANYCH.**

Resztki i towary
z poprzednich sezonów
za 1/2 ceny.

Ul. Puszkińska Nr 12 m. 26, widz. od g. 11—2-ej i od 4—6. R497

„Religia — Ojczyzna — Miłość — Sprawiedliwość“.

Miesięcznik ilustrowany — religijno-narodowy, wychodzi w Warszawie dnia 15 każdego miesiąca pod kierunkiem literackim ks. **Kazimierza Siedleckiego**.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową: rocznie 1 rb. 80 kop. miesięcznie 1 złoty (15 kop). Objętości 48 str.

„Oreodownik z pod Jasnej Góry i Ostrej Bramy“ jest pismem poświęconem dla wszystkich warstw naszej Ojczyzny — dla wszystkich, komu droga wiara katolicka, ideały narodowe, a nadto cześć i chwała Najświętszej Królowej Korony Polskiej.

„Orodzenie z pod Jasnej Góry i Ostrej Bramy“ zawierać będzie artykuły, z wyraźną tendencją oświecenią czytelników swoich w kwestiach religijno-moralno-narodowo-patriotycznych, oraz zachęcać będzie do ich wyznawania i wykonywania w życiu codziennym tak prywatnie jak i publicznie, by naród Polski wszystek i „wszystko w Chrystusie odnowić“ a tem samem odrodzić się i dorósł do wielkich zadań, jakie go czekają.

Prenumeratę przyjmuje się: w Warszawie, Redakcja, Zgoda Nr 8.
Redaktor i Wydawca **Jan Syrokomla Syrokomski.**

POPIERAJMY SWOICH!

Jedyny w Kijowie
 polski zakład Antyestetyczno-rzeźbiarsko-stolarski

Adalberta Piusa

Kijów, Kościelna Nr. 9.
Wykonują meble stylowe i fantazyjne oraz roboty kościelne, jako to: ołtarze, figury i ambony po cenach przystępnych.

Daję lekcje jez. pol., hist. literat. Na-
uki kończył. w Warszawie. Znam
fran. teor. i prak. i muzykę. Diesią-
tynny zautek Nr 7, m. 12. Ofert. list.
R602

Stud.-polit. wyższ. kursu, szuka le- kcyi, spec. matematyki, ros. lub kreslenia. W.-Wasyłkow. 85, m. 2, L. I. R641	Buchalter posiad. liczne i poważ. re- komen. oraz długol. prakt. służb., poszuk. posady. Oferty listow.:
--	---

SZUKAM
M L E K A
umowa roczna od 10—100 wiad. codzien.
A. fon-Sztam. Włodzimierska 47, mleczarnia. R616

W Galicyi sprzedają większą ilość ma-
lątków, obejmujących od
200—2,000 morgów. Inform. Piotr Sa-
żawa, Lwów, ul. Kopernika 58. R649

Tłumaczenia z franc. i niem. na pol. i rosyj., oraz prow. 80-
rekrty dzieł. Adr.: Funduklejowska 80,
m. 12. R643

B. LIMPERG

b. naucz. szk. **muzycznej** ś. p. St. Blumenfelda, daje lek. muz. **na fort. i harmonyum**. Adr. księg. K. Szepe, Gr.-Hotel. R482

Młoda Polka z wykształceniem zagranicznym, z konwersacją francuską i niemiecką, dobrą muzyką i gruntowną znajomością literatury i przygotowanie panienki do zakładów naukowych miejscowych, warszawskich i galicyjskich. Informacje codziennie od 12—2-cj. Puszczyńska 35, m. 7.

R576

historii poszukuje posady. Adres: gub.
Pod., p. Kalinówka, Kordelówka, dla
J. S. R552

Niemka wykształcona daje lekcji jęz.
niemiec. praktycznie i teore-
tycznie. W.-Podwalna Nr 33, m. 6. R564

ADMINISTRACJA

Młody człowiek z dobrymi świadec.
prosi o biurowe lub o jakiegol-
wiek zajęcie. Kreszczatik Nr 1, Klub
polski "Ogniwo". R648

Młoda naucz. z kilkoletnią prakt., poszuk. lekcyj muzyki i polskiego. Skończ. lepszą pensję w Warsz., godz. wolne do 4-ej. W.-Podwala 29, m. 6. R607

Buchalter do zarządu dóbr, potrzebny zaraz. Oferty pod adresem: pocz. Szumsk, g. woł., zarząd dóbr Bołowieckich. R610

Pianistka,
posiadająca atestat ze szkoły muzy-

cznej Ces. Tow. Muz. Ros., nauczycielka praktyczna, poszukuje lekcyi muzyki. Iwanowska 19, m. 3. R638

STATKI PAROWE
(pocztowo-osobowe)

Stud. Polak z długol. prakt. poszuk. korepetycyi zna gruntownie przedm. kursu gimnaz. Może być przychodzą. lub z całym utrzymaniem; widzieć osób. moż. do 10. na raz. lub

list.: Tarasowska 14 m. 6, dla stud. T. C. R471

koncert. i operow. daje lek. według metody włoskiej Julia Włostielica. Ka-

Inteligent młoda Polka, poszukuje

4) Kijowsko-Pińskiej.
Z Kijowa o 10 g. r.
„ Pińska o 9 g. r.

Uczeń rządow. gimn., 2 klasy, prosi o ubranie i mundur. Adres: w. podkasi. Dziw. 11.

Uczep szk muz udziela lekcji

lub może być przychodzącą: M.-Włodz-
mierska 41 m. 28, A. Ł.

Tadeusz Jezierski, Berdyczów,
Mała-Jurydyka, d. p. Meerfelda.

Główna reprezentacja
Nasion Bahlsona

Proszę o jakąkolwiek posadę, manierekom., mogę do przym. bu-

rak. Buljońska 18, Szpaliński. R559 i ważne.

